

Set de studiu pentru nou - convertiți din Gloryland

Curs de studierea doctrinelor pentru nou - convertiți

KJV 1611

Ioan 17:17

Efeseni 4:15

Lecția 5

INTRODUCERE

Este a cinci-a lecție din cadrul acestui studiu. Lecția aceasta are menirea să analizeze Moștenirea creștină. În lecția aceasta vom studia anumite părți care descriu moștenirea dumnezeiască. Tatăl nostru din ceruri este Împărat al împăraților, iar moștenirea noastră cerească nu poate fi o temă uitată, ci merită a fi studiată. Tema aceasta este mai adâncă și mai mare în comparație cu imaginația umană.

După cum spune Biblia:

„Dar așa cum este scris: Ochiul nu a văzut nici urechea nu a auzit, și nici la inima omului nu au urcat cele pregătite de Dumnezeu pentru cei ce îl iubesc.” 1 Corinteni 2:9

În acest verset Pavel atinge tema versetului din Isaia 64:4. În contextul epistolei către Corinteni, Pavel spune adevărurile spirituale și taina înțelepciunii lui Dumnezeu, ascunse în Scriptură. Putem vedea că această afirmație poate avea o aplicație mai largă, dacă vom ține cont de moștenirea noastră cerească. Totuși, ce poate fi acolo sus, că nici măcar intuiția omului nu poate fi aproape de această moștenire?

O parte din moștenirea viitoare va consta în răsplăți pe care le-am câștigat prin munca credincioasă în ascultare și supunere față de Dumnezeu, după salvarea noastră. Aceste lucruri se numesc răsplăți, deoarece sunt înmânate de Tatăl Ceresc ca și premiere pentru munca noastră față de El.

Scriptura afirmă:

„Dar celui ce lucrează, plata nu i se socotește conform harului, ci conform datoriei. Dar celui ce nu lucrează, ci crede în cel ce declară drept pe cel neevlavios, credința lui i se socotește pentru dreptate.”
Romani 4:4-5

Epistola către Romani 4:4 învață că, noi trebuie să lucrăm pentru aceste răsplăți și că, acestea ne sunt înmânate, nu pe baza harului, ci după felul în care le merităm. Este un adevăr foarte simplu dar important în perceperea acestui adevăr.

- Este foarte important ca ,, să nu confundăm răsplățile agonisite de noi ale moștenirii cerești cu darul vieții eterne.

În Lecția I din acest studiu am învățat că, salvarea este darul lui Dumnezeu pentru toți oamenii, care cred în Isus Cristos ca Domn și Salvator, prin credință. Unul dintre cele mai clare pasaje care vorbește despre aceasta este în Efeseni 2.

*„Fiindcă prin har sunteți salvați, prin credință; și aceasta nu din voi înșivă, ci este **darul lui Dumnezeu**; Nu prin fapte, ca să nu se fălească nimeni.”*
Efeseni 2:8-9

Un alt pasaj minunat din Scriptură care descrie darul salvării, este în 1 Ioan 5:

*„Cel ce are pe Fiul are viața, cel ce nu are pe Fiul lui Dumnezeu nu are viața. V-am scris acestea, vouă, care credeți în numele Fiului lui Dumnezeu, ca **să știți** că aveți viață eternă și să credeți în numele Fiului lui Dumnezeu.”*
1 Ioan 5:12-13

Datorită măreției harului lui Dumnezeu salvarea este gratis: nu o poți câștiga. Putem primi numai darul de la Cel ce ne iubeste, Salvatorul nostru, deoarece prin *jertfa Lui* deja a plătit aceasta. Scriptura spune clar că, *faptele noastre* nu pot fi legate nicicum cu salvarea sufletelor noastre.

MOȘTENIREA CREȘTINULUI

Pregătindu-ne bine de această lecție trebuie, cu ajutorul Bibliei, să determinăm deosebirea dintre *Împărăția Cerului* și *Împărăția lui Dumnezeu*. Aceasta este important pentru noi, deoarece sunt mulți alții care cred ca cele două sunt una și aceeași, ceea ce duce la o mulțime de greșeli doctrinare. (Lecția viitoare vom studia această temă mai profund, acum, cu ajutorul Bibliei, vom stabili că cele două împărății nu sunt una și aceeași, ci sunt două lucruri diferite.)

Să le studiem mai detaliat:

☞ **Împărăția Cerului**

Este o împărăție literală și vizibilă în care va domni Cristos ca Împărat pe acest pământ, urcându-se pe un tron fizic. Această împărăție va dura timp de 1000 de ani.

(cf. Daniel 2:44; 7:27; Luca 1:30-33; Revelație 11:15; 20:1-6)

- **Împărăția lui Dumnezeu**

În cadrul acestei lecții vom discuta pe această temă. Este o împărăție spirituală, nevăzută, morală și dreaptă. Noi devenim o parte din ea prin nașterea din nou, atunci când îl primim pe Cristos ca Domn și Salvator. Fiind o împărăție spirituală, este nevăzută. Din epistola lui Pavel către Romani cunoaștem că această împărăție NU este legată de lumea fizică. De asemenea, Luca spune că,

aceasta NU este o împărăție exterioară, ci o împărăție din interiorul nostru.

„Fiindcă împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci dreptate și pace și bucurie în Duhul Sfânt.”

Romani 14:17

„Nici nu vor spune: Iat-o aici! Sau: Iat-o acolo! Căci, iată, împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru.”

Luca 17:21

Deci, este evident că aceasta este o împărăție spirituală; Evanghelia după Matei ne zice că ea este legată de dreptatea lui Dumnezeu.

„Dar căutați întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea lui; și toate acestea vă vor fi adăugate.”

Matei 6:33

Cristos Isus impută dreptatea Sa fiecărui credincios, atunci când aceștia intră în *împărăția spirituală* prin *nașterea lor spirituală*.

În dialogul lui Isus cu Nicodim:

„Isus a răspuns: Adevărat, adevărat îți spun: Dacă cineva nu este născut din apă (nașterea fizică) și din Duh (nașterea spirituală), nu poate intra în împărăția lui Dumnezeu.”

Ioan 3:5

În clipa *nașterii noastre spirituale*, Duhul Sfânt ne așează în trupul lui Cristos (1 Corinteni 12:13). Suntem așezați în Isus

Cristos sus în ceruri (Efeseni 2:6). Toate aceste lucruri sunt legate de *împărăția spirituală a lui Dumnezeu*, din care facem noi parte. Chiar dacă suntem așezați deja în el, noi nu-l putem vedea. A intra în această împărăție, din punct de vedere fizic, nu este posibil acum, în prezent (Ioan 3:5). Însă, când va veni Cristos pentru a împărăți pe pământ, împărăția lui Dumnezeu va fi vizibilă, o împărăție fizică pe care vom fi în stare să o vedem.

„Și pe când auzeau ei acestea, a adăugat și a spus o parabolă, pentru că el era aproape de Ierusalim și ei credeau că împărăția lui Dumnezeu se va arăta imediat.”
Luca 19:11

După cum știm că, împărăția lui Dumnezeu nu este arătată încă, ea se va arăta în viitor, nu ne putem îndoi. Acum uitați-vă la pasajul paralel din evanghelia după Ioan 3 și identificați deosebirea dintre cuvintele folosite:

*„Isus a răspuns și i-a zis: Adevărat, adevărat îți spun: Dacă un om nu este născut din nou, nu poate **vedea** împărăția lui Dumnezeu.”*
Ioan 3:3

➤ Ioan 3:3 spune că, omul „*nu poate **vedea** Împărăția lui Dumnezeu.*”

➤ Dar Ioan 3:5 spune că, omul „*nu poate **intra** în Împărăția lui Dumnezeu.*”

Prin urmare putem distinge că, este vorba de două lucruri diferite în aceste două versete. *Vorbind spiritual*, noi intrăm în împărăția lui Dumnezeu numai când suntem născuți din nou. Însă mai târziu, când Cristos va reveni, cele două împărății vor

fi arătate pe pământ asemenea unei împărății fizice pe care o putem vedea. Versetul cinci vorbește despre *moștenirea* din împărăția lui Dumnezeu pe care nu am primit-o încă. În timp ce posedăm viața eternă *începând de acum* (Ioan 3:18, 36; Ioan 5:24; 1 Ioan 5:12-13), nu putem primi moștenirea noastră cerească, dumnezeiască, până nu vom fi îmbrăcați în trupuri cerești.

„Și aceasta spun, fraților, că nu pot carnea și sângele să moștenească împărăția lui Dumnezeu; nici putrezirea nu moștenește neputrezirea.”
1 Corinteni 15:50

În prezent suntem închiși într-un trup de *carne și sânge*, care nu poate moșteni împărăția lui Dumnezeu. Însă, timp în care împărăția Lui milenară va fi instaurată, vom avea trupuri cerești asemenea trupului lui Cristos, din carne însă fără sânge. Comparați 1 Corinteni 15:50 cu Luca 24:39.

„Priviți mâinile mele și picioarele mele că sunt eu însumi; pipăiți-mă și vedeți, pentru că un duh nu are carne și oase, cum mă vedeți pe mine că am.”
Luca 24:39

1 Corinteni 15:50 spune „*carnea și sângele*” **nu pot** moșteni împărăția spirituală, cerească. Însă, în evanghelia după Luca 24:39 este arătat că Domnul Isus avea „*carne și oase*” **după** înviere. Putem vedea că carnea și oasele **pot** intra în această împărăție, în timp ce carnea și sângele **nu pot** intra. Carnea poate, oasele pot, însă sângele nu poate intra. Din aceasta este de înțeles că, nu vom putea primi moștenirea noastră până nu primim trupuri cerești.

Care Este Moștenirea Noastră Cerească?

În ce constă moștenirea celui credincios? Sunt două părți. Una dintre ele deja ne este atribuită; cea de a doua este variabilă și dezvoltată de noi.

I. Partea Primită

Partea pe care am primit-o ne așteaptă deja în ceruri. Slavă lui Dumnezeu pentru că nu putem pierde această parte!

„În care am și obținut o moștenire (NE APARTINE DEJA NOUĂ, ÎNSĂ NU AM PRIMIT-O ÎNCĂ), fiind predestinați conform cu scopul celui care lucrează toate după sfatul voii sale,”
Efeseni 1:11

„Binecuvântat fie Dumnezeul și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, care conform milei sale abundente ne-a născut din nou la o speranță vie prin învierea lui Isus Cristos dintre morți, Pentru o moștenire nemuritoare și neîntinată și care nu se ofilește, rezervată în cer pentru voi, Care sunteți păziți prin puterea lui Dumnezeu prin credință pentru salvarea pregătită să fie revelată în timpul de pe urmă.”
1 Petru 1:3-5

Deoarece partea aceasta a moștenirii ne este rezervată în Ceruri, sunt două lucruri pe care le vom primi:

1. *Un trup ceresc* (asemenea trupului Domnul Cristos Isus)
(Romani 8:29; Filipeni 3:20-21; 1 Ioan 3:1,3)

2. *O locuință cerească* (Ioan 14:1-3). Întreg capitolul 21 din Revelația vorbește despre Noul Ierusalim care va coborî pe pământ. Într-o zi în acest oraș nou vor trăi cei credincioși.

II. Partea Variabilă Moștenirii Noastre

Această parte a moștenirii noastre trebuie *câștigată*. Din această cauză, nu putem cunoaștem tot ceea ce vom primi. Trebuie doar să așteptăm gloriificata zi pentru a vedea ce a fost adăugat la moștenirea noastră.

Dumnezeu a promis lui Avraam că el și familia lui (descendenții lui) vor moșteni lumea (Romani 4:13). Ca și unor credincioși ne este promis *o parte* din această moștenire, deoarece Biblia spune că, noi suntem, de asemenea, sămânța lui Avraam (Galateni 3:29). Evident că nu suntem moștenitorii fizici ai lui Avraam, ci suntem *sămânța lui spirituală*. Am devenit iudei din punct de vedere spiritual (Romani 2:28-29), în clipa în care am fost adoptați de Dumnezeu. Prin urmare, o parte din moștenirea noastră constă în domnia pe pământ a lui Isus Cristos. Această domnie va dura timp de 1000 de ani, după ce El va instaura *împărăția sa vizibilă a Cerului* pe pământ.

„Și ne-ai făcut Dumnezeului nostru, împărați și preoți; și vom domni pe pământ.”
Revelația 5:10

„Binecuvântat și sfânt este cel ce are parte în cea dintâi înviere; asupra acestora moartea a doua nu are putere, ci ei vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Cristos și vor domni cu el o mie de ani.”
Revelația 20:6

Pe parcursul întregului Vechi Testament, Dumnezeu promite poporului Israel că, într-o bună zi vor moșteni pământul pe care încă nu l-au primit. Însă, cunoaștem că, ei vor primi aceasta când Cristos va instaura Împărăția de o mie de ani pe pământ.

- *Sfinții Vechiului Testament* trebuiau să câștige această moștenire.
- *Sfinții din Necazul cel Mare* vor trebui să câștige această moștenire.
- Noi (*sfinții din dispensația bisericii*) de asemenea, trebuie să câștigăm partea moștenirii pe care o așteptăm să o primim.

În timp ce nu putem pierde salvarea noastră (viața veșnică), putem să pierdem dreptul la domnie cu Domnul Isus Cristos în timpul *Împărăției de o mie de ani*. Nu vrem să ne pierdem moștenirea, deoarece va fi o răsplată deosebită însoțită de putere și onoare. Foarte mulți creștini nu cunosc nimic din această doctrină biblică sau, felul în care îți poți câștiga moștenirea. Aceștia își trăiesc tot restul vieții lor fără a adăuga ceva la moștenirea lor. Atunci când se vor înfățișa în fața scaunului de Judecată al lui Cristos, unde vor fi împărțite răsplățile, aceștia vor înțelege că au pierdut dreptul de a domni cu Isus Cristos. În timpul domniei de o mie de ani pământul va fi asemenea grădinii din Eden, iar mireasa se va alipi de Domnul Isus Cristos pentru a sărbători luna de miere, care va dura timp de o mie de ani. În cadrul acestei lecții încercăm să studiem din Biblie felul în care putem câștiga partea aceasta a moștenirii.

Haideți să ne străduim să primim partea noastră de moștenire, lucrând pentru Cristos în tot timpul vieții noastre. Biblia ne vorbește de felul în care putem merita partea aceasta a moștenirii.

A. Primul Element - Este Slujirea Noastră Pentru Cristos.

*"Și orice faceți, faceți din suflet, ca Domnului și nu ca oamenilor. Știind că de la Domnul veți primi **răsplata moștenirii**, căci serviți Domnului Cristos. Dar cel ce face nedreptate va primi pentru nedreptatea pe care a făcut-o; și părtinire nu este."*
Coloseni 3:23-25

Putem câștiga multe răsplăți, dacă slujim cu credincioșie lui Cristos. Pavel a scris: „*veți primi de la Domnul răsplata moștenirii*”. Răsplătirea de care vorbește Pavel nu este salvarea, deoarece salvarea nu este o răsplată sau o moștenire, ci este *darul lui Dumnezeu*. Trebuie să învățăm să distingem răsplata de dar. Una poate fi pierdută, dar altul nu poate fi.

Versetul 23 ne vorbește” „*să faceți din toată inima, ca Domnului, nu ca oamenilor.*” Orice lucrare care se face pentru gloria și răsplata oamenilor, este în zadar și nu vei putea câștiga nimic cu ea. Trebuie să-L preamărim pe Domnul Isus Cristos în toate lucrurile pe care le facem, niciodată să nu căutam propria glorie. 1 Corinteni arată că cei credincioși se vor înfățișa în fața scaunului de judecată a lui Cristos pentru a fi răsplățiți de lucrurile făcute în trupul fizic. Atunci vom cunoaște ce răsplăți am dobândit în ceruri și ce răsplăți am pierdut.

„Fiindcă nimeni nu poate pune altă temelie decât cea pusă, care este Isus Cristos. Și dacă cineva zidește pe această temelie:

aur, argint, pietre prețioase, lemn, fân, paie; Lucrarea fiecăruia va fi arătată; fiindcă ziua aceea o va face cunoscută, pentru că va fi revelată prin foc; și focul va încerca lucrarea fiecăruia, cum este. Dacă lucrarea pe care cineva a zidit-o deasupra rămâne, va primi răsplată. Dacă lucrarea cuiva va fi arsă, va suferi pierdere; dar el însuși va fi salvat, însă așa ca prin foc.”

1 Corinteni 3:11-15

Pavel nu spune că „*focul va încerca lucrarea fiecăruia*” pentru ca „*lucrarea fiecăruia va fi revelată.*” Încercarea lucrurilor se face pentru a cunoaște „*cum este lucrarea fiecăruia.*” Dumnezeu caută calitate și nu cantitate. De aceea, când facem ceva pentru Dumnezeu trebuie să facem „*din suflet, ca Domnului.*” Fiți atenți că focul mistuie lucrurile slabe ale credinciosului și nu persoana lui (v.15). Lucrarea făcută cu credinșoșie față de Dumnezeu ne va aduce aur, argint și pietre scumpe, în timp ce lemnul, fânul și paiele semnifică faptele noastre moarte (fapte făcute prin carnea noastră). Când lucrurile muncii noastre vor trece prin focul încercării, tot lemnul, fânul și paiele vieții noastre vor arde cu trosnet în acest foc. Va rămâne doar aurul, argintul și pietrele scumpe, care vor fi partea răsplătirii noastre.

- Este important să reținem că în Coloseni 3:24 nu este vorba de salvare, deoarece salvarea nu este o răsplată și nici parte a moștenirii noastre—este un dar.

1 Corinteni 15:50 spune că, „*nu pot carnea și sângele să moștenească împărăția lui Dumnezeu.*”. De aceea cunoaștem deja că, nu vom primi moștenirea noastră până când trăim în trupurile noastre fizice pe acest pământ. Tot astfel, așteptăm să primim moștenirea noastră.

Dumnezeu ne-a dat Sfânta Scriptură pentru a ne învăța despre El și felul în care trebuie să trăim pentru El. Dacă vom citi Scripturile, vom cunoaște felul în care îl putem sluji pe Dumnezeu și ceea ce El dorește.

- ➔ De exemplu, Coloseni 3 - acest capitol ne vorbește tot ceea ce dorește Dumnezeu ca noi să împlinim.
- ➔ Alt exemplu, 1 Tesaloniceni 5.

Nu ar fi rău dacă însemnăm în Biblia fiecare verset în care Dumnezeu ne atrage atenția și să căutăm să împlinim ceea ce El poruncește. Dacă nu vom studia Cuvântul lui Dumnezeu, nu vom putea cunoaște felul în care trebuie să slujim lui Cristos și vom eșua în a prinde răsplățile viitoare. Mulți creștini mâhnesc Duhul Sfânt pentru că, deși frecventează școala duminicală timp de 30, 40 de ani sau chiar timp de 50 de ani (încă din pruncie), dar nu cunosc încă nimic despre moștenirea lor sau nu cunosc chiar unele doctrine biblice. Unii dintre ei cunosc unele istorisiri din Biblie precum, Iona și peștele, viața lui Iosif, Iacov sau Esau. Însă nu cunosc felul în care îl pot sluji pe Dumnezeu. Spre rușinea și pierderea lor, aceștia se vor înfățișa în fața lui Cristos fără nici o răsplată, deoarece nu au câștigat nimic pe acest pământ. Nimeni nu va fi vinovat decât ei înșiși, deoarece au avut Cuvântul lui Dumnezeu și Duhul Sfânt care le putea da înțelegere. Nu fiți doar un eveniment, un creștin a cărui viață nu aduce nimic pentru el sau pentru Dumnezeu. Fiți cu luare aminte la spusele lui Iacov și „*înfăptuitori ai cuvântului și nu doar ascultători*” (Iacov 1:22).

B. Al doilea Element este Suferința pentru Cristos.

Pavel spune că:

„Duhul însuși aduce mărturie cu duhul nostru că suntem copiii lui Dumnezeu; Și dacă suntem copii, atunci și moștenitori; moștenitori ai lui Dumnezeu și comoștenitori cu Cristos; dacă într-adevăr suferim împreună cu el, ca să și fim glorificați împreună; Întrucât socotesc că suferințele din acest timp nu sunt demne de a fi comparate cu gloria care va fi revelată în noi.”

Romani 8:16-18

Romani 8:17 spune că copiii sunt „moștenitori.” Imaginați-vă un miliardar care își scrie testamentul. Dacă acesta dorește, poate să excludă din conținutul testamentului pe fiul său refuzându-i o parte din moștenire. Însă, băiatul rămâne copilul lui cu sau fără testament, căci nimeni nu mai poate schimba că acesta îi este fiu prin naștere. Fiind născuți în familia lui Dumnezeu, suntem fii lui Dumnezeu. Dacă ne vom întoarce de la El spre o viață stricată plină de păcat, atunci Dumnezeu va refuza moștenirea noastră, totuși, nimic nu va putea schimba acel fapt, acela că suntem fii Lui.

Romani 8:19-22 vorbește de blestemul care va fi luat din regnul animal, atunci când Isus Cristos va domni pe pământ în timpul împărăției Sale de o mie de ani (Isaia 11). De asemenea, cunoaștem că răscumpărarea trupului celui credincios va avea loc în timpul răpirii bisericii (Romani 8:23). În contextul acestui pasaj, vedem că Pavel vorbește despre împărăția de o mie de ani. Prim urmare putem vedea că în contextul acestui pasaj *suferințele* sunt amintite în legătură cu moștenirea noastră de la Dumnezeu.

La ce se referea Pavel atunci când a scris cuvântul „*suferință*?” Suferința poate fi emoțională sau fizică. Unul dintre

sensurile cuvântului suferință poate fi – „*a duce ceva ce este inconfortabil*” sau „*a răbda/îndura*”. Dacă slujim lui Cristos și facem tot posibilul pentru a trăi o viață sfântă, atunci vom suferi prigoniri, lumea va avea grijă de aceasta (2 Timotei 3:12). Pavel a experimentat pe propria lui piele persecuții deoarece era slujitorul lui Cristos Isus.

„Într-adevăr, toți cei ce voiesc să trăiască evlavios în Cristos Isus vor fi persecutați.”
2 Timotei 3:12

Avem promisiunea lui Dumnezeu că, dacă căutăm să trăim cu dreptate în Cristos, atunci vom suferi persecuții. Prin asemenea suferință ne câștigăm partea aceasta a moștenirii. Prigoana poate fi fizică, asemenea zilelor din creștinismul timpuriu când Roma ucidea și chinuia mulți creștini.

Un exemplu poate fi Fapte 5:

„Și au fost de acord cu el; și după ce i-au chemat pe apostoli și i-au bătut, le-au poruncit să nu vorbească în numele lui Isus; și le-au dat drumul. Și au plecat atunci din fața consiliului, bucurându-se că au fost considerați demni să îndure rușine pentru numele lui. Și în fiecare zi, în templu și în fiecare casă, nu încetau să îi învețe și să îl predice pe Isus Cristos.”

Fapte 5:40-42

În astfel de împrejurări apostolii erau bătuți și opriți de la a vesti evanghelia lui Cristos. Ei se bucurau că lumea îi socotea demni de a fi rușinați pentru numele lui Cristos, de aceea continuau să învețe și să predice acestora despre El. Drept urmare, prin asemenea mod de trăire, au meritat moștenirea sa. Suntem martori că asemenea lucruri nu se mai petrec în lumea de astăzi, însă această prigoană poate reveni în viitor. Poate fi

foarte probabil ca, până să murim, vom avea ocazia să suferim fizic persecuție pentru numele lui Isus Cristos.

„Și nefiind înspăimântați în nimic de potrivnicii voștri, ceea ce le este o dovadă a pieirii, dar vouă a salvării, și aceasta de la Dumnezeu. Fiindcă vouă vă este dat, pe partea lui Cristos, nu numai a crede în el, dar și a suferi pentru el. Având același conflict pe care l-ați văzut în mine și acum auziți că este în mine.”

Filipeni 1:28-30

Studiind viața apostolului Pavel, vom putea observa cât de mult a suferit pentru Domnul Isus Cristos. Biblia spune că, el a fost exemplul suferinței în care toți creștinii ar trebui să sufere. De asemenea, Domnul Isus Cristos a suferit foarte mult. 1 Petru 2 spune că, El este un *exemplu* al suferințelor pentru noi.

*„Fiindcă la aceasta ați fost chemați, pentru că și Cristos a suferit pentru noi, lăsându-ne un **exemplu**, ca să urmați pașii lui.”*

1 Petru 2:21

Este posibil ca în viitor să fie mai multe suferințe fizice pentru slujitorii lui Cristos, după cum a fost în secolele timpurii. Putem spune cu fermitate că, în timpul *Necazului cel Mare* te poți aștepta la multe persecuții (dar trupul lui Cristos, Biserica Noului Testament, nu va fi acolo). De fapt, persecuția adevărată a credinciosului se poate începe înainte de răpirea Bisericii. Poate să fie foarte greu pentru Creștinii adevărați.

Testarea psihică încordată și batjocorirea emoțională pentru Cristos, la fel, sunt suferințe. Trupul nostru nu dorește să accepte asemenea comportari. Totuși, vom putea întâlni asemenea conflicte dacă vom ieși pe stradă pentru a da tractate, sau încercând să evanghelizăm bătând la fiecare ușă, muștrând

păcatul în oamenii cu care lucrăm, sau evanghelizând pe stradă (Matei 10:38; 16:24; Luca 9:23; 14:27; Galateni 6:14). Dacă negăm trupul nostru și căutăm să urmărim conducerea Duhului Sfânt, atunci vom avea parte de prigoniri, Satan va avea grijă să facă aceasta.

C. Al Treilea Element este Rămânerea în Credință— Nu Îl respingeți pe Cristos.

Din Scripturi ne este cunoscut că sunt unii care sunt salvați însă se întorc înapoi în lume, respingându-L pe Cristos Isus. Dacă acești oameni într-adevăr sunt născuți din nou, atunci sunt cu adevărat fii lui Dumnezeu, asemenea nouă. Ei vor ajunge în Cer, însă, respingându-L pe Cristos, vor pierde partea de moștenire. Lor le este rușine pentru numele lui Cristos și nu doresc să întâmpine necazurile pe care le întâlnește fiecare credincios în viața aceasta (Romani 10:11; Luca 9:26; 1 Ioan 2:28; 1 Petru 4:16). Chiar Domnul Isus Cristos se va rușina de ei, totuși aceștia nu-și vor pierde salvarea.

Uitați-vă ce zice Pavel:

*„Din această cauză îndur toate pentru cei aleși, pentru ca și ei să obțină salvarea care este în Cristos Isus, **cu gloria eternă.**”*
2 Timotei 2:10

Fiți atenți la două lucruri pe care le putem primi:

1. *„Salvarea care este în Cristos Isus”.*

2. „Gloria eternă” pe care o putem primi ca și răsplată. (Comparați cu epistola către Romani 8:18, unde este vorba de gloria „care va fi revelată în noi.”)

- ➔ Salvarea este darul lui Dumnezeu,
- ➔ Însă, gloria eternă trebuie să o câștigăm.

Să ne concentrăm atenția noastră la două versete, care sunt folosite de obicei ca argument în favoarea faptului că cei salvați pot pierde salvarea lor.

„Acesta este un cuvânt de încredere: Căci dacă suntem morți împreună cu el (DACĂ SUNTEM SALVAȚI TRUPUL NOSTRU ESTE MORT ÎN CRISTOS), vom și trăi împreună cu el; Dacă îndurăm, vom și domni împreună cu el; (ESTE MOȘTENIREA NOASTRĂ; DOMNIA CU ISUS CRISTOS ÎN TIMPUL ÎMPĂRĂȚIEI DE O MIEI DE ANI) dacă îl negăm și el ne va nega.
2 Timotei 2:11-12

Unii cred că afirmația „dacă îl negăm și el ne va nega” semnifică că unii credincioși vin în fața porților Raiului, apasă butonul rugându-se: „Doamne, Doamne, lasă-mă să intru”, iar ca răspuns aud: „Depărtați-vă de Mine, niciodată nu v-am cunoscut” (Matei 7:23). Însă aceasta nu este nici pe aproape ceea ce învață versetele din Matei și 2 Timotei. Pentru a încerca să susții o asemenea învățătură, aceste versete trebuie scoase din context. Ba mai mult, învățând erezia că, în timpul bisericii se putea pierde salvarea și a susține că acesta poate ajunge în Iad din cauza vieții pe care a trăit-o după ce a devenit creștin, este ca și cum a-i spune că Isus Cristos este un mincinos. Când omul primește salvarea, în perioada harului, Dumnezeu îl cunoaște. În

timpul renașterii devenim „partea din trupul Lui și oasele Lui” (Efeseni 5:30). Mult mai mult, Dumnezeu ne promite că, niciodată nu ne va lăsa singuri (Evrei 13:5). Dacă Dumnezeu ar fi spus „niciodată nu v-am cunoscut”, într-adevăr ar fi o minciună. În 2 Timotei 2:12, Pavel nu spune că Dumnezeu este împotriva ca cel credincios să ajungă în Cer, de asemenea, nu zice că cei credincioși vor pierde salvarea. El spune că, credinciosul care renunță la Cristos își va pierde partea moștenirii (dreptul la domnie cu El în timpul Împărăției de o mie de ani). În contextul acestui verset se afirmă: „*dacă îndurăm, vom domni cu El; dacă îl negăm și El ne va nega*”. El va interzice acestora dreptul la domnie cu El. Cu părere de rău, sunt mulți credincioși astăzi care refuză dreptul lui Cristos de a domni asupra vieții lor. Când credința lor este încercată, ei se întorc în lume. Ei se dezic de Cristos și El, la rândul Său, va interzice dreptul de moștenire.

Putem vedea acest fapt în epistola lui Pavel către Timotei:

„Fiindcă Dima m-a părăsit, iubind lumea de acum...”

2 Timotei 4:10

Este un exemplu reușit al renunțării creștinului față de Cristos și întoarcerea lui în lume. Pavel îl avertizează pe Timotei că, și alții se vor lăsa de credința lor și în special „în timpurile din urmă”.

„Iar Duhul spune în mod clar că, în timpurile din urmă, unii se vor depărta de credință, dând atenție duhurilor înșelătoare și doctrinelor dracilor,”

1 Timotei 4:1

Acest verset vorbește de cei credincioși. Pasajul acesta nu vorbește despre că, „unii își vor pierde salvarea”. Ceea ce se afirmă aici este că, „unii se vor depărta de credință.” Mulți vor renunța la Cristos Isus și se vor lepăda de credință, însă ei nu-și vor pierde salvarea lor - ei își vor pierde moștenirea lor. Uitați-vă încă odată în 2 Timotei 2 citind versetul 13. Pavel face o afirmației strălucită cu privire la cei care se vor lepăda de Cristos.

„Dacă nu credem, totuși el rămâne credincios; nu se poate nega pe sine însuși.”
2 Timotei 2:13

Este unul dintre cele mai tari versete din Biblie care susține siguranță veșnică. El mai spune că, dacă hotărâm să nu ne mai întâlnim cu greutățile lumii sau să suferim greutățile care vin asupra celor credincioși, chiar dacă ne vom întoarce înapoi în lume asemenea lui Dima, chiar dacă hotărâm că nu mai credem în Dumnezeu și chiar dacă nu suntem credincioși Salvatorului nostru, El este credincios pentru că „nu se poate nega pe sine însuși.” Ce Salvator minunat avem, care niciodată nu ne va nega sau părăsi.

Isus a zis:

*„Oile mele aud vocea mea și eu le cunosc și ele mă urmează; și eu le dau viață eternă; și **nicidecum nu vor pieri** niciodată și nimeni nu le va smulge din mâna mea.”*
Ioan 10:27-28

Cei care au primit darul vieții eterne, nu vor pieri niciodată: deoarece suntem în mâna Lui. Nu doar că suntem în mâna Lui, ci chiar facem parte din mâna Lui (Efeseni 5:30-32). Vedeți că salvarea noastră nu depinde de *credincioșia* noastră față de Cristos, ci depinde de *credincioșia* Lui față de noi. El

rămâne credincios în veci. Dacă suntem născuți din nou, atunci nu trebuie să ne fie frică, deoarece El este în noi și noi în El, suntem în siguranță pe veci. După cum El nu se poate nega pe El, salvarea noastră este sigură asemenea domniei Lui veșnice.

„În aceasta este făcută desăvârșită dragostea noastră, ca să avem cutezanță în ziua judecății, pentru că așa cum este el, așa suntem noi în această lume.”
1 Ioan 4:17

Dacă dorim să domnim cu Isus Cristos, atunci trebuie să și suferim pentru El. Trebuie să avem parte de greutăți, încercări, prigoniri și batjocoriri, fără a-l nega pe El. Nu trebuie să abandonăm asemenea lui Dima. **NU avem voie** să nu mai frecventăm biserica, să nu mai citim din Biblie, să nu ne mai rugăm și să nu răspândim tractate. Nu trebuie să renunțăm la slujirea noastră față de El. *Trebuie să continuăm* să-i oferim Lui tot ce este mai bun din noi, să trăim prin credință și să împlinim voia Lui binecuvântată. Iar atunci când ne vom înfățișa în fața *Tronului Domnului Isus*, vom primi răsplata noastră - dreptul de a moșteni cu Împăratul împăraților și Domnul domnilor în perioada împărăției de o mie de ani.

D. Al Patrulea Element este Trăirea unei Vieți Curate și Sfinte.

„De aceea fiți urmași ai lui Dumnezeu, precum copiii iubiți. Și umblați în dragoste, precum și Cristos ne-a iubit și s-a dat pe sine însuși ofrandă pentru noi și sacrificiu lui Dumnezeu pentru aromă bine mirositoare. Dar curvia și toată necurăția sau

lăcomia să nu le lăsați niciodată să fie numite între voi, precum se cuvine sfinților; Nici murdării, nici vorbiri prostești, nici glume vulgare, care nu sunt cuviincioase; ci mai degrabă aducerea de mulțumiri. Fiindcă știți aceasta, că niciun curvar, sau spurcat, sau lacom, care este idolatru, nu are moștenire în împărăția lui Cristos și a lui Dumnezeu.” Efeseni 5:1-5

Prin nașterea din nou suntem aduși în Împărăția lui Dumnezeu, însă pentru a câștiga moștenirea din timpul mileniului, trebuie să ne despărțim de această lume și să trăim o viață sfântă și curată. Trebuie să ne despărțim de poftele cărnii. Cuvântul „*lăcomia*” (versetul 3) semnifică o dorință puternică de a poseda ceea ce nu ne aparține.

Este împotriva a ceea ce scrie în Coloseni 3:2.

„Puneți-vă dragoste în cele de sus, nu în cele de pe pământ.”

Lăcomia este amintită și în Coloseni 3:5.

*„De aceea ucideți membrele voastre care sunt pe pământ: curvie, necurăție, pasiune necumpătată, poftă rea și **lăcomie, care este idolatrie,**”*

Prin urmare, din epistola către Efeseni 5:5 și epistola către Coloseni 3:5 putem observa că, *lăcomia* este *idolatrie*. Definiția idolatriei este următoarea: *închinarea la tot felul de lucruri care sunt făcute de mâini omenești sau la ceea ce nu este Dumnezeu; o atenție deosebită față de un lucru, și nu față de Dumnezeu*. Dacă avem o asemenea problemă putem ajunge la a

pierde moștenirea noastră (nu salvarea noastră, ci moștenirea noastră, domnia cu Domnul Isus Cristos). Nu este nimic greșit în a poseda unele lucruri pământești, însă nu trebuie să poftesti lucruri străine. Când facem aceasta, noi punem lucrurile acestea mai presus de Isus Cristos. Toate lucrurile pământești pe care le stăpânim nu se pot compara cu dragostea noastră față de Cristos și cu slujirea față de El. Dacă vom lăsa ca *poftele cărnii* să domine viața noastră, să controleze acele instincte pentru care cheltuim banii și timpul nostru, atunci aceste dorințe ne vor reține de dorința Duhului Sfânt. Dorința Lui este caracterizată prin a ceda ca viața noastră să fie controlată de El și să urmăm voia lui Dumnezeu.

Biblia spune:

*„Știind aceasta, că omul nostru cel vechi este crucificat cu el, pentru ca trupul păcatului să fie nimic, ca de acum înainte noi să nu mai servim păcatului. Tot așa și voi înșivă, socotiți-vă a fi morți într-adevăr față de păcat, dar vii pentru Dumnezeu prin Isus Cristos Domnul nostru. De aceea păcatul să nu domnească în trupul vostru muritor, ca să ascultați de el în poftele lui. Nici nu predați membrele voastre ca unelte ale nedreptății, pentru păcat; ci **predați-vă pe voi înșivă lui Dumnezeu** ca vii dintre morți, și membrele voastre lui Dumnezeu ca unelte ale dreptății.”*

Romani 6:6, 11-13

Dacă credem că omul nostru cel vechi (carnea noastră) este mort, atunci nu vom avea parte de conflicte. Conflictul apare atunci când suntem controlați de poftele cărnii noastre, subjugându-ne acestei pofti.

Să vedem acum un alt pasaj din Scripturi care desfășoară tema *unei vieți curate* din epistola către Galateni capitolul 5. Este

foarte important pentru noi să înțelegem aceste pasaje din epistolele către Romani 6 și Galateni 5. Deoarece aceste pasaje de obicei sunt folosite pentru a-i minți pe copiii lui Dumnezeu că, aceștia pot pierde salvarea lor. Aceste versete sunt pe departe de o asemenea interpretare. Asemenea unor ucenici adevărați ai Cuvântului lui Dumnezeu trebuie să distingem foarte bine înțelesul dintre salvarea noastră și moștenirea noastră pe care o câștigăm. Numai în acest fel ne vom putea încrede în Dumnezeu și numai în acest fel vom putea învăța pe cei care au fost amăgiți de eretici.

*„Iar faptele cărnii sunt cunoscute; acestea sunt: adulter, curvie, necurăție, desfrânare, Idolatrie, vrăjitorie, ură, lupte, gelozii, furii, certuri, dezbinări, erezii, Invidii, ucideri, beții, îmbuibări și cele asemănătoare acestora; despre care vă spun dinainte, așa cum v-am spus odinioară, că **toți cei ce practică astfel de lucruri nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu.**”*
Galateni 5:19-21

Aici nu se spune că, „*cei care vor proceda în acest fel... vor pierde salvarea și vor merge în Iad.* Întrucât epistola a fost destinată celor credincioși aici se afirmă că, „*cei ce practică astfel de lucruri nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu.*” Prin urmare putem vedea că în versetele 19-21 *moștenirea* este în pericol. Amintiți-vă că Coloseni 3:23 definește moștenirea ca răsplata. Cunoaștem deja că aceasta nu se referă la salvare deoarece aceasta este un dar. Mai mult, „*împărăția lui Dumnezeu*” este evidentă, vizibilă și o împărăție fizică. Vom discuta aceasta în cadrul lecției viitoare.

Faptele Cărnii

Anterior am citit că „*faptele cărnii sunt cunoscute*”. Cuvântul „*cunoscute*” din acest context semnifică, *văzut, evident sau foarte ușor observabile*. Un copil al lui Dumnezeu poate observa ușor aceste fapte în viața altor oameni, însă aceste lucruri trebuie observate atunci când se infiltrează în viața noastră, când acestea apar. Acoperindu-le sau refuzându-le existența nu ne putem ajuta. Trebuie să lăsăm ca Duhul Sfânt să le identifice, să ni le arate și să ne convingă. Doar în acest fel le vom putea mărturisi și să permitem Duhului să le șteargă din viața noastră. În același fel, este important ca să înțelegem la acest moment semnificația fiecărui element din „*faptele cărnii*”.

Faptele Cărnii sunt:

1. **Adulter-** Fiecare dintre voi cunoaște semnificația acestui cuvânt: infidelitatea soțului sau a soției față de soțul/soția său/sa. Este o acțiune liberă a două persoane (cel puțin unul dintre ei este căsătorit) în acțiunea unui act sexual (legătura unei persoane cu cealaltă).
2. **Curvia** – Efectiv semnifică o înlocuire a ceea ce este legitim cu ceea ce este ilegal. Se referă la cele două împărății: atât spirituală cât și fizică. Orice act sexual, înfăptuit în afara căsătoriei, după cum a stabilit Dumnezeu, este curvie, un act sexual spurcat.

În lumea modernă infidelitatea și imoralitatea sunt socotite a fi ceva normal, însă Dumnezeu nu crede ca asemenea fapte sunt acceptabile - *acestea sunt păcate* împotriva dreptății Lui. Creștinii care duc o viață sexuală

în afara căsătoriei, vor secera în trup ceea ce au semănat în trup (Galateni 6:8). De asemenea, ei își vor pierde mărturia, cugetul curat, înțelepciunea și o parte din moștenirea lor.

3. **Necurăția**- Nu este alt ceva decât o necurățire morală sau sexuală, incluzând toate mizeriile.

Gândurile murdare, o limbă murdară, o îmbrăcăminte indecentă, toate aceste lucruri se referă la necurățire. Femeia poate fi cauza pentru care bărbatul săvârșește preacurvia în inima lui prin îmbrăcăminte ei (cf. 2 Petru 2:14; Iov 31:1; Matei 5:27-28). Evanghelia după Matei afirmă că „*ori și cine se uită la o femeie, ca s-o poftască, a și preacurvit cu ea în inima lui.*” Sunt vinovați amândoi deoarece au păcătuit amândoi. Multe femei creștine se vor mira atunci când se vor înfățișa în fața Judecății lui Cristos și vor cunoaște că au pierdut o mare parte din moștenire din pricina păcatului lor. Să dăm pe față lucrurile, astăzi partea slabă având un port care întoarce privirile celui tânăr sau celui mai în vârstă, deoarece ne fixează privirile față de formele lor feminine pentru a fi mai *sexy* și mai *atrăgătoare*. Hotărât, aceste doamne seduc bărbații la păcat-păcatul curviei. Ele devin cauza dorințelor bărbaților pentru trupul lor.

4. **Desfrânarea** - Neînfrânarea sexuală, fără limite sau control.

Astăzi nu mai auzim ca acest cuvânt să fie folosit, însă acesta înseamnă o viață sălbatică și desfrânată.

5. **Idolatria** - Orice închinare neîntemeiată față de un om sau lucru, poate fi caracterizată ca idolatrie.

Aceasta cuprinde multe altele. După cum am cunoscut deja din Scripturi „*pofta*” este idolatrie. Este acel lucru când omul pune ceva mai presus decât Dumnezeu. Următoarele caracteristici ne vor ajuta să înțelegem semnificația adevărată a idolatriei.

- **Pofta**, o puternică dorință pentru avere proprietăți sau bunuri.
- **Închinare** - sentiment adânc al respectului față de ceva sau cineva, ori este o recunoaștere a cuiva sau ceva.
- **Idol** - din utilizarea în lumea creștină sau iudaică, este un chip sau asemănare cu un dumnezeu, folosit ca obiect de închinare. Orice lucru sau personalitate care prezintă un obiect nelimitat al dedicării sau un obiect care uzurpă locul lui Dumnezeu în sistemul de valori al omului.
- **Idolatria** - a) închinarea la idoli sau unor imagini;
b) *act de închinare față de un om sau de un lucru.*

6. **Vrăjitoria**- Folosirea puterii date de duhurile necurate, de obicei cu ajutorul substanțelor narcotice.

Aceasta include în sine astrologia, ghicirea, ședința de spiritism și orice alt lucru asemănător. În 1 Samuel citim că „*răzvrătirea este ca păcatul vrăjitoriei*”.

7. **Ura** - O puternică dușmănie. Aceasta include în sine un comportament al urii obișnuit; un sentiment puternic al respingerii față de cineva. De asemenea, este o opoziție.

Avem voie să urâm faptele rele ale omului, dar nu avem nici un drept să urâm însuși omul păcătos (cf. Romani 12:18-21; 1 Tesaloniceni 5:15; Galateni 6:10). Trebuie să urâm acele lucruri pe care le fac ei și lucrurile prin care se țin. Trebuie să urâm păcatele pe care le înfăptuiesc, însă nu trebuie să urâm acești oameni deoarece sufletul lor este important pentru Domnul Isus, Cel care a murit pentru toți. Trebuie să avem un sentiment de compătimire față de ei și să arătăm dragostea lui Dumnezeu față de ei (cf. Matei 18:31; Luca 10:30-37; Iuda 15-25). Nu avem voie să fim răzbunători („*Răzbunarea este a mea, eu voi răsplăti*”; cf. Romani 12:19). Trebuie să ne rugăm pentru ei și trebuie să încercăm să trăim în pace cu ei. Ar fi bine să încercăm să-i câștigăm pentru Cristos, încercând să ne raportăm la ei după felul în care s-ar comporta Domnul Isus Cristos față de ei, fiind în această lume.

8. **Lupte** – Cuvântul acesta înseamnă disensiuni, certuri, argumente grele și certuri care duc la amărăciune.

Dacă avem dreptate în ceva, iar un alt om nu este în acord cu noi, trebuie să lăsăm această ceartă și să permitem Duhului Sfânt să rezolve aceste lucruri. Nu avem nevoie să fim compromiși cu ideile altora, ci doar așteptați un timp mai potrivit pentru a discuta acest subiect. Nu trebuie să ne încingem într-o ceartă aprigă, deoarece nicicum nu vom putea să-l convingem (aceasta trebuie să-L facă Duhul Sfânt). De multe ori creștinii sunt în situații de conflict din cauza doctrinelor din Cuvântul lui Dumnezeu, acest lucru duce doar la dezbinări între frați, lăsând o mărturie rea pentru cei necreștini.

9. **Gelozii** - este o ură care duce la luptă între doi adversari din care cel puțin unul este deranjat de progresul și binele celuilalt. Aceasta duce la certuri a căror scop este de a aduce omul pe poziția neutră sau poziția mai înaltă față de celălalt adversar. Este o luptă pentru recunoașterea personalității în societate.

Suntem vinovați dacă credem că suntem mai spirituali decât alți creștini. Niciodată nu avem voie să ne mândrim cu lucrurile spirituale de care avem parte în această viață, aceasta nu este plăcut lui Dumnezeu (cf. 1 Petru 5:5-6; Filipeni 2:3; Romani 12:10; Galateni 5:26; Matei 23:12). Dumnezeu nu dorește ca noi să primim gloria deoarece El singur este vrednic de glorie (Coloseni 3:23).

10. **Furii** - o puternică manifestare necontrolată a urii.

Când ne pierdem răbdarea, demolăm mărturia noastră în fața acestei lumi, a îngerilor și față de alți credincioși. Biblia zice: „*mâniati-vă, și nu păcătuiți*” (Efeseni 4:26), însă această afirmație nu este legată de răutate. Putem observa mânia Domnului Isus Cristos în timp ce curăța templul din Ierusalim de vânzători (Ioan 2:12-17). Dacă nu ne mâniem din cauza păcatului, este un păcat din partea noastră, însă aceasta trebuie să fie cu îngăduință și nu asemenea celui care „*scapă din lanțuri.*”

11. **Certuri** - certuri sau neînțelegeri care duc la supărări și necaz. Este aproape de lupte.

Astăzi această luptă a devenit la ordinea zilei, însă Dumnezeu urăște certurile și luptele adversarilor în biserică. Ce putem adăuga la aceasta decât ceea ce ne spun următoarele pasaje: Proverbe 13:10; 15:18; 20:3; Luca 22:24; Romani 13:13; 1 Corinteni 3:3; 1 Timotei 6:4, Iacov 3:16?

12. **Dezbinări**- orice motiv ce duce la ceartă sau subminarea autorității legitime, care duce la dezbinare. Este legată de răzvrătire.

Cel care este mărul discordiei sau organizează grupuri adversare în biserică, se face vinovat de dezbinare în biserică. 2 Corinteni 1:10 spune că, în trupul lui Cristos nu sunt îngăduite certurile. Cel credincios nu trebuie să facă parte dintr-un grup mic, excluzând alți credincioși din biserică.

13. **Ereziile** – Învățăături care contrazic adevărul Cuvântului lui Dumnezeu.

Chiar dacă aceștia sunt salvați, creștinii care susțin doctrine mincinoase își vor pierde o parte din moștenirea lor. Nu există nici o justificare pentru cei care cred în învățătura mincinoasă, noi însă avem Biblia Fidela. Ereticii scot ușor versetele din contextul lor și ușor adaugă câte ceva la Cuvântul lui Dumnezeu, sau scot câte ceva din Cuvânt. Negarea autorității Scripturii duce la faptul că, ei însuși devin autoritate care este *mai presus de Cuvântul lui Dumnezeu*. Probabil ca aceștia vor putea ajunge în Rai, însă acești credincioși sunt vinovați de acest păcat, de aceea își vor pierde o parte din moștenire din cauză că au atras copiii lui Dumnezeu de pe calea adevărată. Dacă doriți să deveniți învățători, atunci *păziți-vă*, Cuvântul lui Dumnezeu este foarte prețios pentru a glumi cu el în asemenea mod (Iacov 3:1-2; 2 Petru 2:1-2; 2 Timotei 4:3).

14. **Invidii**- O înțelegere greșită a mândriei unui om față de celălalt, este legată de dorința de a domni cu aceeași autoritate. Invidia este pofta, dorința de a poseda lucruri străine sau dorința de a poseda autoritatea unei vieți străine.

Trebuie să fim mulțumiți de lucrurile pe care Dumnezeu ni le-a dat, încadrând chiar și poziția pe care o avem în trupul lui Cristos.

15. **Uciderile**- O acțiune voită a sustragerii unei vieți omenești.

Oamenii care resping doctrina biblică a siguranței salvării, de obicei folosesc următorul argument: „*Vă spuneți că, dacă cel credincios va săvârși un omor, atunci indiferent de aceasta el va ajunge în Cer?*” În primul rând, nu am văzut niciodată nici un creștin adevărat care să dorească să ucidă, însă răspunsul la întrebare este: „*Da, dacă acesta este în Cristos va ajunge în Cer.*” Aceasta îi miră pe mulți oameni care nu înțeleg harul lui Dumnezeu, cele două naturi ale credinciosului și circumcizia spirituală ale sufletului său (vezi *Lecția II*). Omorul este un păcat, însă, fratele meu, dacă suntem în Cristos, suntem pe vecie. Chiar dacă cel credincios va muri fără a-și mărturisi acest păcat, nu-și va pierde salvarea, ci doar o parte din moștenirea lui. Dacă omul nu este răscumpărat prin sângele lui Cristos, chiar un asemenea păcat ca minciuna, îl va duce în Iad. Biblia spune că cei mincinoși și ucigași vor ajunge în Iad. Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu că, Isus Cristos, prin sângele Său, a răscumpărat tot păcatul nostru, tot... Toate păcatele înfăptuite de noi după convertire, sunt lucrările cărnii noastre și nicicum nu pot să influențeze nașterea noastră în familia lui Dumnezeu.

„Dar fricoșii și cei care nu cred și scârboșii și ucigașii și curvarii și vrăjitorii și idolatrii și toți mincinoșii vor avea partea lor în lacul care arde cu foc și pucioasă, care este a doua moarte.”
Revelația 21:8

Arătați-mi un creștin care nu a păcătuit niciodată după convertire adică după ce a fost salvat. (Minciuna - tot ce combate adevărul; orice înlocuire a adevărului chiar și

ceea ce numim noi *o minciunică*). Revelația 21:8 spune că, cei mincinoși împreună cu cei ucigași și închinătorii la idoli vor fi aruncați în Lacul de Foc.

Cum rămâne cu ura? Nu cred că sunt unii dintre noi care niciodată nu au urât pe nimeni. Biblia zice că, dacă un om a urât pe cineva în inima lui, deja este vinovat de omor (1 Ioan 3:15). Recunoașteți că Moise a omorât un om? Chiar și împăratul David a omorât un om, acesta a fost un păcat pentru care nu a fost adusă nici o jertfă? Ce credeți, au ajuns aceștia în Cer? Ceea ce au făcut ei a fost o greșală pe care au plătit-o, însă aceasta nu a schimbat credința lor în Dumnezeu și încredințarea lor față de El în ceea ce privește salvarea lor.

16. **Bețiile-** Este consumul dăunător al alcoolului; ebrietatea; controlul alcoolului asupra omului.

Proverbe 20:1 spune că, vinul este batjocoritor și ne poate înșela. Mulți creștini înșelați de vin și-au pierdut o parte din moștenirea lor eternă.

17. **Îmbuibările** (sau chefurile)- Sărbătoriri, veselii zgomotoase, încălcând ordinea și liniștea. O sărbătoare sau un chef sălbatic (sălbatic - fără control și limite).

Când ne adunăm împreună acest lucru trebuie să aducă bunătate, o sărbătoare curată aducând slavă Domnului Isus Cristos, și nu rușine. Dacă facem asemenea lucruri acum, după ce am fost salvați, atunci trebuie să mărturisim păcatul înaintea lui Isus Cristos. Trebuie să lăsăm aceste păcate în sângele lui Isus Cristos. Trebuie să

uităm de ele și să continuăm să trăim pentru Cristos - este tot ce putem face. 1 Ioan 1: 7-10 este o povățuire după care trebuie să ne ghidăm în astfel de situații.

Fiți atenți la epistola către Filipeni 3:13-14

„Fraților, eu nu mă socotesc pe mine însumi că am prins; dar fac un singur lucru, uitând acele lucruri care sunt în urmă și întinzându-mă spre cele care sunt înaintea, Alerg spre țintă pentru premiul chemării înalte a lui Dumnezeu în Cristos Isus.”
Filipeni 3:13-14

Nu putem face nimic mai mult de atât. Trebuie să lăsăm păcatele noastre în spate, să uităm de ele după mărturisirea lor și să continuăm să trăim pentru Cristos. Încă mai putem câștiga moștenirea noastră. Diavolul se poate fura o parte din moștenirea noastră, dar nu îl lăsa să o fure pe toată.

Fiecare credincios trebuie să recunoască că a mințit o dată. Eu afirm că fiecare s-a depărtat de adevăr, atunci când vorbește ceva despre el sau alții. Aceasta este indiscutabil. Fiecare dintre noi am mințit și am păcătuit în felul acesta. Revelația 21:8 spune că: *„toți mincinoșii vor avea partea lor în lacul care arde cu foc și pucioasă,”* de aceea trebuie să găsim o explicație a acestui verset cu privire la siguranța salvării celui credincios.

Pentru a răspunde la această întrebare, este nevoie să înțelegem bine doctrina *celor două naturi* și doctrina *circumciziei spirituale a sufletului* (vezi *Lecția II*). Din Scripturi ne este cunoscut că un credincios este capabil să mintă, însă acesta nu este caracterizat sau clasificat ca un mincinos (de alt fel foarte puțini oameni ar fi ajuns în Rai, ba chiar nici unul). Enumerarea poftelor pe care le-am citit împreună în Galateni 5 sunt numite ca *„faptele cărnii”* (*curvia-* este o faptă a cărnii;

uciderea - o faptă a cărnii; beția și pofta la fel). Versetul 21 din Epistola către Galateni spune că, „*toți cei ce practică astfel de lucruri nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu.*”

Aici se vorbește despre cei credincioși și moștenitori, cei care își vor pierde moștenirea dacă vor continua să facă asemenea lucruri. În 1 Corinteni 6 putem vedea un alt grup de oameni care, de asemenea, nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu. Însă, în contextul 1 Corinteni 5 putem observa că se referă la cei nesalvați. Aceștia nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu deoarece nu sunt moștenitori, sunt necredincioși, condamnați în Iad.

Să uităm acum la 1 Corinteni 6:

*„Nu știți că aceia ce sunt **nedrepti** nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu? Nu vă amăgiți: nici curvarii, nici idolatrii, nici adulterii, nici cei ce se abuzează cu bărbați, nici sodomiții, Nici hoții, nici lacomii, nici bețivii, nici defăimătorii, nici jecmănitorii, nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu. Și astfel erați unii dintre voi; **dar sunteți spălați, dar sunteți sfințiți, dar sunteți declarați drepti** în numele Domnului Isus și prin Duhul Dumnezeului nostru.”*
1 Corinteni 6:9-11

Fraza „și așa **erați unii dintre voi**” (versetul 11) arată că oamenii „nedrepti” (din versetul 10) sunt oamenii pierduți. Noi însă cunoaștem că, în ochii lui Dumnezeu cel salvat este văzut ca un om drept datorită sângelui lui Isus Cristos. Deoarece am primit dreptatea Lui, nu mai suntem socotiți a fi păcătoși.

Observați contrastul dintre 1 Corinteni 6:9-10 și Galateni 5:19-21.

- Cei necredincioși din 1 Corinteni 6 sunt numiți „*curvari*”, deoarece Pavel vorbește în special de ei. Însă, în Galateni 5 el vorbește de **faptele** cărnii. De aceea este folosit cuvântul „*curvar*” și nu „*curvie*.”
- 1 Corinteni spune „*idolatrii*,” dar Galateni 5 spune „*idolatrie*” pentru că el vorbește despre faptele cărnii.
- 1 Corinteni 6:9 vorbește de „*curvari*”. Galateni 5 folosește cuvântul „*curvia*.” Înțelegeți ce vreau să zic? Creștinul care **comite** curvia nu este numit de Dumnezeu curvar - el este creștinul care se face vinovat de curvie.

Cel credincios poate fi acuzat de închinare la idoli, însă Dumnezeu nu-l numește *închinător la idoli*. Ci mai degrabă el este *credinciosul* care se închină la idoli. Sufletul celui credincios este salvat, justificat și adoptat de Dumnezeu, el este credincios. Un credincios este capabil să mintă, însă nu va fi numit de Dumnezeu *mincinos*. Deoarece este un copil a lui Dumnezeu, este clasificat a fi un copil al lui Dumnezeu care minte. Aceasta nu înlătură urâciunea păcatului. El *va secera ceea ce a semănat*, însă nu va pierde salvarea sa din cauza păcatelor sale. Trebuie să înțelegeți aceasta! În Galateni 5 observăm că se vorbește despre *faptele cărnii*. Trebuie să înțelegem că sufletele noastre sunt salvate, și nu trupurile noastre (carnea noastră). Cei nesalvați sunt vinovați de aceste păcate, sunt numiți după numele acestor păcate, deoarece sufletul și trupul lor sunt unite împreună. Creștinii sunt vinovați de aceste păcate, însă nu sunt clasificați după denumirile acestora, pentru că sufletul lor este despărțit de trupul lor având circumcizia spirituală. Sunt justificați și au primit dreptatea lui Cristos prin sângele Lui. Cei

care înfăptuiesc asemenea fapte ale cărnii, vor pierde o parte mare din moștenirea lor în Împărăția lui Dumnezeu. Lot este un exemplu al acestui caz.

Dr. Peter S. Ruckman iluminează aceasta:

„... Lot se îmbată de-a binelea în peștera care se afla. El iubește păcatul. El rămâne în acest păcat. Devine beat și plin de imoralitate. Vă veți întreba, „Unde este Lot acum?”. Lot este în ceruri (2 Petru 2:6-8). El este salvat. Însă voi, care credeți în salvarea prin fapte, emoții sau experiență, sigur că nu puteți accepta o asemenea doctrină. În 2 Petru 2:6-8, Petru spune că Lot a fost un om cinstit și drept care și-a întristat sufletul comunicând cu păcătoșii.

Lot exemplifică un creștin care pierde tot ce are în fața Scaunului de Judecată al lui Dumnezeu, atunci când faptele lui vor fi încercate prin foc (1 Corinteni 3:8-12), citiți acest pasaj. Știu că unii dintre voi nu veți fi de acord cu mine, însă nu puteți fi plini de frică totdeauna. Trebuie să recunoașteți adevărul. Adevărul constă că creștinul poate să coboare la nivelul lui Lot și totuși să ajungă în Rai. Adevărul constă că mulți dintre voi sunt călăuziți pe această cale... deja sunteți pe calea lui Lot.”

E. Al cincilea Element - Dragostea Față de Isus Cristos.

„Dați ascultare preaiubiții mei frați: Nu a ales Dumnezeu pe săracii acestei lumi, să fie bogați în credință și moștenitori ai împărăției pe care a promis-o celor ce îl iubesc?”

Iacov 2:5

Dragostea față de Cristos Isus va fi demonstrată prin cele patru elemente, pe care deja le-am analizat. Omului îi este ușor să spună că îl iubește pe Isus, însă Iacov 1:22 spune, „*Fiți dar înfăptuitori ai cuvântului și nu doar ascultători*”. Dacă nu, ne mințim pe noi înșine.

Moștenirea noastră depinde de cinci elemente:

1. Slujirea față de Isus Cristos;
2. Suferința pentru Cristos;
3. O viață curată pentru Cristos;
4. Fiți neclintiți în Cristos (nu vă deziceți de El);
5. Dragostea față de Isus Cristos.

Nu sunteți salvați prin faptele voastre; Domnul Isus ne-a salvat prin lucrul *Lui*. Totodată suntem salvați pentru lucrare, iar El așteaptă ca noi să împlinim această lucrare. Deschideți din nou la Efeseni 2:8-9, însă de data aceasta citiți și *versetul zece*.

„Fiindcă prin har sunteți salvați, prin credință; și aceasta nu din voi înșivă, ci este darul lui Dumnezeu; Nu prin fapte, ca să nu se fălească nimeni. Fiindcă noi suntem lucrarea lui, creați în Cristos Isus pentru fapte bune, pe care Dumnezeu le-a rânduit dinainte, ca să umblăm în ele.”
Efeseni 2:8-10

În versetul opt este vorba despre salvare, însă viața creștinului este discutată în versetul zece. Cristos dorește ca noi

să muncim, însă această muncă nu este legată nicidecum de salvarea noastră.

Același gând este discutat în Filipeni 2.

„De aceea, iubiții mei, precum totdeauna ați dat ascultare, nu ca în prezența mea doar, ci mult mai mult în absența mea, lucrați cu propria voastră salvare, cu teamă și tremur. Fiindcă Dumnezeu este cel care lucrează în voi, deopotrivă a voi și a face după buna lui plăcere.”
Filipeni 2:12-13

Unii folosesc versetul 12 pentru a susține ideea că, noi trebuie să muncim din greu pentru a rămâne salvați. Însă fiți atenți că acest verset nu spune „lucrați la salvarea voastră” sau „lucrați pentru salvarea voastră”(salvarea nu presupune o muncă, Efeseni 2:8-9). Acest verset spune, „lucrați cu propria voastră salvare” Altfel spus, trebuie să aplicăm salvarea noastră în practica vieții noastre. Aceasta este confirmat în versetul treisprezece, unde se amintesc faptele noastre după ce am fost salvați. Toată treaba stă în răstignirea cărnii, de a lăsa pe Dumnezeu să lucreze în noi.

Vorbind despre Cristos, Pavel a spus:

„Care s-a dat pe sine însuși pentru noi, ca să ne răscumpere din toată nelegiuirea și să curățească pentru sine însuși un popor special, zelos pentru fapte bune.”
Titus 2:14

Un proverb vechi adevărat și astăzi:

*„Doar o viață vei trăi, iar apoi vei trece în umbră;
Și doar ceea ce a fost făcut pentru Cristos, va rămâne.”*

Domnul Isus va veni curând, iar noi trebuie să ne gândim mai mult la lucrurile veșnice. Următorul eveniment care va avea

loc și care a fost prorocit de profeți, este *răpirea Bisericii*, iar după aceste evenimente va avea loc *Judecata Tronului Alb*.

Biblia spune:

„Și după cum oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, iar după aceasta, judecata, ” Evrei 9:27

Trebuie să fim gata pentru acea zi, deoarece suntem robi ai lui Dumnezeu. În această zi vom primi răsplăți după felul în care am lucrat. Este adevărat că suntem liberi în Cristos și păcatele noastre sunt acoperite de sângele Lui. Aceste păcate niciodată nu ne vor fi imputate (Galateni 5:1,13; Romani 4:4-8). Totuși, pentru păcat vom plăti. Vom secera ceea ce am semănat în carne și vom pierde premiul nostru ceresc (Galateni 6:7-8). *Acum*, această pierdere poate părea nesemnificativă, deoarece pierdem acum ceea ce nu putem vedea încă. Însă cândva această pierdere va valora mult.

„Nu vă amăgiți; Dumnezeu nu se lasă batjocorit; fiindcă orice seamănă un om, aceea va și secera. Pentru că cel ce seamănă pentru carnea sa, din carne va secera putrezire; dar cel ce seamănă pentru Duh, va secera din Duh viață veșnică. ”

Galateni 6:7-8

Aici nu se amintește de „*câștig*”, ci versetul zice de „*a secera*”. Deja avem viața veșnică, însă dacă semănăm în Duhul sau în carne, vom secera corespunzător. În timpul secerișului vom fi răsplățiți cu rodul muncii noastre. Domnul Isus ne cheamă să purtăm crucea acum, pentru a primi coroana mai târziu. Nu ai parte de cruce, nu vei avea parte nici de coroană. Când va reveni Domnul Isus Cristos, va fi restaurată Împărăția

lui Dumnezeu. Moștenirea noastră în timpul Mileniului va include domnia noastră cu Isus Cristos timp de o mie de ani pe acest pământ.

Să deschidem acum la Luca 19. De data aceasta vom citi din versetele 11 –21, care ne învață despre Împărăția lui Dumnezeu.

„Și pe când auzeau ei acestea, a adăugat și a spus o parabolă, pentru că el era aproape de Ierusalim și ei credeau că împărăția lui Dumnezeu se va arăta imediat. De aceea el a spus: Un anumit nobil a mers într-o țară îndepărtată ca să își primească o împărăție și să se întoarcă. Și a chemat pe cei zece robi ai săi și le-a dat zece mine și le-a spus: Ocupați-vă de acestea până vin. Dar cetățenii lui îl urau și au trimis o solie după el, spunând: Nu voim ca acest om să domnească peste noi. Și s-a întâmplat la întoarcerea lui, după ce a primit împărăția, că atunci a poruncit să fie chemați la el acești robi, cărora le dăduse banii, ca să știe cât câștigase fiecare prin comerț. Atunci a venit primul, spunând: Doamne, mina ta a câștigat zece mine. Iar el i-a spus: Bine, rob bun, pentru că ai fost credincios în foarte puțin, ai autoritate peste zece cetăți. Și a venit al doilea, spunând: Doamne, mina ta a făcut cinci mine. Iar el i-a spus și acestuia: Fii și tu peste cinci cetăți. Și altul a venit, spunând: Doamne, iată, mina ta, pe care am păstrat-o într-un ștergar; Fiindcă m-am temut de tine, pentru că ești un om sever; ridici ce nu ai pus jos și seceri ce nu ai semănat. Iar el i-a spus: Din gura ta te voi judeca, rob stricat. Știi că eu sunt om sever, ridicând ce nu am pus jos și secerând ce nu am semănat; Și atunci, de ce nu mi-ai dat banii la bancă: și la venirea mea eu să iau ce este al meu cu dobândă? Și a spus celor care stăteau în picioare alături: Luați de la el mina și dați-o celui ce are zece mine. (Iar ei i-au spus: Doamne, el are zece mine.) Căci vă spun, că fiecăruia ce are, i se va da; iar de la cel

ce nu are, și ce are i se va lua. Dar pe acei dușmani ai mei, care nu au dorit ca eu să domnesc peste ei, aduceți-i încoace și ucideți-i înaintea mea.”
Luca 19:11-27

Acum nu vom analiza această parabolă, totuși vom scoate în evidență unele lucruri din acest pasaj:

- În versetul 12, „*omul nobil*”- chipul lui Cristos, iar „*țara îndepărtată*”- reprezintă Cerurile. Întoarcerea domnitorului se referă la A Doua Venire.
- În versetul 13 trebuie să accentuăm că „10” este numărul pentru neamuri în Scripturi. Cristos le poruncește să fie preocupați de lucrarea LUI în epoca bisericii (cunoscută ca epoca neamurilor, Luca 21:24) până la întoarcerea Lui.
- În versetul 14 „*cetățenii*” semnifică păcătoșii care resping pe Cristos. În timpul Mileniului aceștia vor ajunge în Iad, pentru că nu s-au supus lui Cristos și nu au dorit ca El să domnească peste ei.
- Din versetul 15 cuvântul „*robi*” sunt creștinii care vor domni cu Cristos în timpul Împărăției Mileniului. Ne va fi dată puterea asupra orașelor fizice de pe pământ în perioada acestei domnii. Fiind în viitor îmbrăcați în trupuri cerești, vom domni și vom judeca cu El.
- În versetul 18 putem vedea chipul omului credincios care niciodată nu face nimic pentru Cristos. El a fost salvat, însă niciodată nu a fost despărțit de lume, niciodată nu L-a slujit pe Dumnezeu și niciodată nu a

crescut în Domnul. Acest om nu-și pierde salvarea, însă își pierde moștenirea. El va fi prezent pe pământ în timpul Mileniului, însă nu va domni cu Isus Cristos.

Domnia noastră cu Isus Cristos va depinde de felul în care îl slujim în viața aceasta, conform cu voia Lui. În fața Scaunului de Judecată al lui Cristos mulți creștini se vor căi cu lacrimi când vor înțelege că au pierdut toată viața lor în agonia împlinirii poftelor lor, însă atunci va fi prea târziu. Dumnezeu ne avertizează de aceasta în Evrei 12:16-17, amintind de viața lui Esau.

„Ca nu cumva să fie cineva curvar sau profan, ca Esau, care pentru o singură mâncare și-a vândut dreptul său de întâi născut. Fiindcă știți că mai apoi, voind să moștenească binecuvântarea, a fost respins; fiindcă nu a găsit loc pentru pocăință, deși cu grijă a căutat-o cu lacrimi.” Evrei 12:16-17

Conform Bibliei, lacrimile nu vor înceta până nu va începe veșnicia. Observăm că în Revelația 7:17 se mai amintește de lacrimi. În Revelația 21:4 citim că, lacrimile vor fi vărsate și după judecata lui Cristos.

Bineînțeles că plânsul va fi din cauză că nu am făcut ceea ce puteam face pentru Cristos. În parabola din Matei 22 se spune despre felul în care a fost dezamăgit împăratul, atunci când cei chemați la nunta fiului său nu au dorit să vină. Cum este dezamăgit Dumnezeu, atunci când nu dorim să lucrăm pentru a câștiga premiul pe care ni l-a pregătit Tatăl în ceruri. Nu putem realiza pe deplin toată întristarea ce ne va cuprinde în acea zi, când vom vedea ceea ce am pierdut (1 Corinteni 12:3-5). Dragilor, trebuie să credem în aceste comori valoroase, deoarece

Dumnezeu dorește să ni le ofere nouă pentru acel lucrul, pe care îl înfăptuim pentru gloria Sa.

Se spune că va fi plâns și scrâșnire a dinților din partea celor care vor fi aruncați în întunericul de afară (Matei 13:42, 50). Sigur că creștinii vor plânge pentru cei care au ajuns în Iad. Trebuie să recunoaștem că, Pavel se referă la Judecata lui Dumnezeu ca loc în care are loc *teroarea*. Dragilor, nici într-un caz, nu este voie de a crede aceste avertismente ca fiind inutile. Aici nimeni nu glumește.

*„Fiindcă noi toți trebuie să ne arătăm înaintea scaunului de judecată al lui Cristos, pentru ca fiecare să primească **cele făcute în trup**, conform cu ce a practicat, fie bine, fie rău. Cunosând de aceea **teroarea Domnului**, convingem pe oameni; dar suntem făcuți cunoscuți lui Dumnezeu; și mă încred că suntem făcuți cunoscuți și în conștiințele voastre.”* 2 Corinteni 5:10-11

Cu părere de rău, mulți creștini vor fi rușinați de sine, când va veni Cristos!

Fiți atenți la ceea ce zice Ioan:

*„Și acum, copilașilor, rămâneți în el, pentru ca atunci când va fi arătat el, să avem cutezanță și să nu fim făcuți de **rușine** înaintea lui la venirea sa.”* 1 Ioan 2:28

Din contextul acestui verset se observă că, se vorbește despre răpirea Bisericii.

„Vedeți ce fel de dragoste ne-a dat Tatăl, ca să fim chemați fiii lui Dumnezeu; din această cauză lumea nu ne cunoaște, pentru că nu l-a cunoscut nici pe el. Preaiubiților, acum suntem fiii lui Dumnezeu și nu s-a arătat încă ce vom fi, dar știm că atunci când el se va arăta, vom fi asemenea lui, fiindcă îl vom vedea așa cum

este. Și fiecare dintre cei care au această speranță în el, se curățește pe sine însuși, precum el este curat.” 1 Ioan 3:1-3

Pentru mulți creștini va fi o zi amarnică, când vor înțelege că nu vor primi toată partea din răsplata lor.

Ioan accentuează aceasta în 2 Ioan:

„Uitați-vă la voi înșivă, ca să nu pierdem cele ce am lucrat, ci să primim o răsplată deplină.” 2 Ioan 1:8

Răsplata despre care amintește el, este moștenirea credinciosului. Acum cineva poate zice, „*Eu nu am nevoie să domnesc peste împărății și să am putere în timpul Mileniului.*” Dar, prietene, atunci vom gândi sau raționaliza altfel. Când vom primi trupurile noastre cerești, perfecte, fără păcat, în toată gloria lor, de asemenea, vom primi și mintea lui Cristos. Acum, domnia și împărăția cu Isus Cristos poate să ne pară ne semnificativă din cauza incapacității de a cuprinde această taină cu mintea noastră umană, însă în acea zi aceste lucruri *vor fi* importante pentru noi. Pavel vorbește mult de gloria care va fi în noi în ziua aceea.

„Întrucât socotesc că suferințele din acest timp nu sunt demne de a fi comparate cu gloria care va fi revelată în noi.”

Romani 8:18

„Dar așa cum este scris: Ochiul nu a văzut nici urechea nu a auzit, și nici la inima omului nu au urcat cele pregătite de Dumnezeu pentru cei ce îl iubesc.” 1 Corinteni 2:9

Chiar dacă este o imagine slabă despre toate aceste lucruri, trebuie să fim de acord că aceste lucruri nu se pot

compara cu nimic. Cum poate mireasa iubită de Cristos să zică Mirelui său că, nu-i pasă de lucrurile pe care le-a pregătit El pentru ea? Nu! Când va veni Prințul nostru, vom dori foarte mult ceea ce ne-a pregătit El. Vă implor, nu transformați această zi, într-o zi dureroasă pentru voi. Această zi să fie un eveniment bucuros pentru noi, când binecuvântatul Salvator va înmâna premiile celor credincioși Lui, să domnească cu El în ceruri!

Tabelul Referințelor pentru Biblia voastră.

Următorul lanț al referințelor îl puteți transcrie sau decupa lipindu-l pe ultima pagină a Bibliei voastre. Ea compară SALVAREA în *Împărăția lui Dumnezeu* cu MOȘTENIREA noastră în *Împărăția Cerurilor*. Vom începe cu Romani 8:17. Deschideți la acest pasaj din Biblie și scrieți următorul verset, 2 Timotei 2:10-12, în marginea versetului 17. Notați în acest fel fiecare referință. Apoi, veți putea deschide primul pasaj pentru a-i instrui pe alții despre această doctrină biblică binecuvântată.

Salvarea	Moștenirea
Fără plată - Romani 5:15-18	Câștigată - Romani 8:17; 2 Timotei 2:10-12; Coloseni 2:23-25
Nu se poate pierde - Efeseni 4:30	Poate fi pierdută - Galateni 5:19-21

Dar - Romani 6:23; Efeseni 2:8-9	Răsplată - Coloseni 3:24
Prezentă - Ioan 3:36; 5:24; 1 Ioan 5:12-13	Viitoare - 1 Corinteni 15:50
Întă în Împărăția lui Dumnezeu - Ioan 3:5	Vezi Împărăția lui Dumnezeu - Ioan 3:3; Luca 19. 11

SĂ RECAPITULĂM

Introducere

Citiți fiecare afirmație de mai jos, fiind atenți la fiecare cuvânt *scris cu caractere aldine*. Dacă afirmația este corectă, atunci la fiecare spațiu gol scrieți cuvântul „Da”. Dacă afirmația nu este corectă, atunci tăiați cuvântul greșit din afirmație, înlocuindu-l cu un alt cuvânt corect în spațiu liber.

1. _____ Împărăția lui Dumnezeu este o *împărăție fizică*.
2. _____ În Împărăția Cerurilor Cristos va domni *o sută de ani* în calitate de Împărat.
3. _____ Conform cu Luca 17:21 *Împărăția Cerurilor* se află în interiorul fiecărui credincios.
4. _____ Conform cu Matei 6:33 *Împărăția lui Dumnezeu* este legată de tronul lui Dumnezeu.
5. _____ În Împărăția lui Dumnezeu poți intra prin *nașterea fizică*.
6. _____ Vom *vedea* Împărăția lui Dumnezeu, atunci când Isus Cristos va instaura Împărăția Cerurilor.

7. _____ Împărăția lui Dumnezeu și Împărăția Cerurilor vor fi împreună *pe pământ* în timpul domniei lui Cristos.

Ce Reprezintă Moștenirea Noastră Cerească?

Completați spațiile libere:

1. Sunt două părți ale moștenirii celui credincios. Una _____ pentru noi, iar cealaltă ar trebui să fie _____ de noi.
2. Nu putem _____ partea pregătită, care deja ne așteaptă în ceruri.
3. Două lucruri care sunt incluse în partea pregătită sunt un _____ și o _____ în ceruri.
4. Partea a doua a moștenirii ne va fi înmănată în timpul împărăției de o mie de ani a lui Cristos pe _____.
5. Nu primim această moștenire imediat, ci ea trebuie să fie _____.
6. Enumerați șase metode cu ajutorul cărora creștinul poate să câștige moștenirea în împărăția de o mie de ani, în ordinea care este dată în curs.
 - a. _____

b. _____

c. _____

d. _____

e. _____

7. Citiți următoarele pasaje din Scriptură. Alături de ele bifați litera corespunzătoare de la *a* la *e* care se referă la cele cinci metode de mai sus.

_____Efeseni 5:1-5

_____Coloseni 3:23-25

_____2 Timotei 2:10

_____Filipeni 1:28-30

_____Romani 8:16-18

_____Iacov 2:5

_____1 Corinteni 3:11-15

_____Romani 6:6, 11-13

8. În lucrările noastre Dumnezeu se uită la _____ și nu la cantitate.

9. În 1 Corinteni 3:13-15 se afirmă că în foc vor arde lucrurile _____, și nu cel credincios.

10. Fără îndoială ne vom întâlni cu _____, dacă vom ieși pe străzi și vom împărți tractate de evanghelizare, vom evangheliza și vom mărturisi pe Cristos, vom muștra păcatul colegilor noștri de lucru sau vom ieși pe stradă să predicăm.

11. Salvarea este un dar, _____
_____ însă trebuie să fie câștigată.

12. Creștinii care renunță la Cristos nu vor pierde salvarea, ci ei vor pierde _____ lor.

13. Epistola către Galateni 5:19-21 enumera faptele _____ pe care creștinul le poate înfăptui.

14. Enumerați faptele cărnii:

a. _____

b. _____

c. _____

d. _____

e. _____

f. _____

g. _____

h. _____

i. _____

j. _____

k. _____

l. _____

m. _____

n. _____

o. _____

p. _____

q. _____

15. „Fiindcă noi toți trebuie să ne arătăm înaintea _____ al lui Cristos, pentru ca fiecare să primească cele făcute în _____, conform cu ce a practicat, fie bine, fie rău. Cunoscând de aceea _____ Domnului, convingem pe oameni; dar suntem făcuți cunoscuți lui Dumnezeu; și mă încred că suntem făcuți cunoscuți și în conștiințele voastre.”
2 Corinteni 5:10-11

16. „Uitați-vă la voi înșivă, ca să nu _____ cele
ce am lucrat, ci să primim o _____ deplină.”
2 Ioan 1:8